

Een designer met drie poten

└ Lore Callens

Stijn Ruys poseert voor zijn meubellijn Guilielmus bovenop de ontbrekende poot van een van zijn zelfontworpen tafels. Zo stabiel zijn z'n ontwerpen met 'dat tikje minder' dus : stoelen met drie poten, schuine kasten of een metalen bank in lieflijk oudroze. "Mijn meubels eisen een plaats op midden in een ruimte", zegt hij zelf.

■ **Veel van jouw ontwerpen tarten de wetten van de natuur. Is het voor jou een uitdaging moeilijke ontwerpen te maken of wil je gewoon de evidentie doorbreken ?**

Ik wil breken met het verwachtingspatroon dat mensen hebben rond meubels. De techniek is nooit mijn uitgangspunt. Veel designers vertrekken van een materiaal, maar ik absoluut niet. Ik bedenken een beeld, werk dat uit en ga dan pas op zoek naar het materiaal dat het beste werkt om dat object te realiseren. Zo heb ik een stalen tafel proberen te vervreemden door het harde materiaal een tedere, oudroze kleur te geven. Zo krijgt het harde en scherp afgelijnde ontwerp toch een zachte look.

■ **Denk je er bij het ontwerpen bij na of iets commercieel haalbaar is ?**

Absoluut niet. Het maakt me niet uit hoeveel mensen mijn meubels kopen. Ik creëer ze gewoon en als ze leuke reacties krijgen, des te beter. Ik ga te werk als een kunstenaar die iets maakt vanuit zichzelf en niet als een verkoper die een bepaalde markt bespeelt. Er moet al zoveel, als ik ontwerp wil ik de totale vrijheid.

■ **Wat is voor jou een goed ontwerp ?**

Een ontwerp dat dient tot zijn functie. Is het praktisch bedoeld, dan moet het ook praktisch zijn. Is het esthetisch bedoeld, dat moet het ook mooi zijn. En soms moet net de verhouding tussen praktisch en esthetisch kloppen.

■ **Moet een esthetisch meubel gewoon aangenaam zijn om naar te kijken of moet het echt iets doén met de toeschouwer ?**

Als het leuk is om naar te kijken, is het prima; als het je raakt, is het al heel sterk. Dat lijkt evident, maar dat is het zeker niet. Een mooi materiaal interesseert me minder dan het beeld dat een ontwerp of andere kunstvorm bij me oproept. Je kunt naar tentoonstellingen gaan waar je jaren later nog aan terugdenkt. Heel af en toe gebeurt dat, maar meestal is het oké en niet meer dan dat. Dat niveau wil ik graag overstijgen.

■ **Is dat je bedoeling, mensen beroeren met wat je maakt ?**

Ik maak gewoon dingen die ik zelf interessant vind. En als ik mezelf weet te verrassen, hoop ik dat het anderen ook boeit. Zeker omdat de objecten heel uitgesproken zijn. Al hebben ze wel een dubbele bodem, je moet willen zien wat er allemaal achter zit. Ik hou van objecten waar je naar kunt blijven kijken, waar telkens weer nieuwe invalshoeken aan zijn.

■ **Veel architecten denken tegenwoordig in de lijn van eenvoud en licht en ruimte, jouw ontwerpen vallen net op, vragen aan-**

dacht en willen een eigen verhaal vertellen. Nooit zin om eens een hele simpele tafel te maken ?

Ik doe gewoon wat in me opkomt. Dus maak ik in mijn ogen ook heel simpele tafels. Het hoeft niet complex te zijn om iets te vertellen. Maar ik heb natuurlijk wel een heel herkenbare stijl.

"In mijn ogen maak ik heel simpele tafels."

■ **Maar het zijn toch eyecatchers die je niet zomaar tegen de muur kunt schuiven ?**

Mijn meubels zetten ertoe aan om in het midden van een ruimte te staan, dat is waar. Maar misschien is het juist wel interessant als iemand eens net het tegenovergestelde doet. Ik heb er nog nooit over nagedacht dat dat ook kon. Misschien krijg je wel een heel ander beeld van een muur als er zo'n opvallend meubel tegenaan staat ? Dat is net het boeiende, dat een object een heel eigen leven gaat leiden bij de koper.

■ **Heb je thuis ook een Guilielmus staan ?**

Eentje maar, een tafel. Maar misschien komen er nog wel bij. Mijn zoon is nog heel klein, maar hopelijk vindt hij het later normaal dat stoelen en tafels maar drie poten hebben. Misschien vindt hij de vierpotige stoelen op school dan wel raar. Dat zou het perfecte bewijs zijn dat je vanuit je eigen referentiekader naar meubels kijkt.

www.guilielmus.be

5 x Stijn Ruys

■ **Favoriet eigen ontwerp ?**

"Een bijzondere stoel is voor veel ontwerpers het hoogst haalbare omdat er al oneindig veel gedaan is. Ik wilde het evidente beeld van een stoel letterlijk en figuurlijk onderuit halen door een poot te slopen en dat is goed gelukt. Sindsdien heb ik al vaak geprobeerd om dingen die niet kunnen, toch te doen. Als je er maar hard genoeg in gelooft, gaat alles."

■ **Groot voorbeeld ?**

"Ik word niet beïnvloed door een bepaalde designer, stijl of periode. Wat me wel boeit, is hedendaagse kunst. Net omdat dat heel breed gaat : alles mag en alles kan. In design zijn er toch meer trends en wetten en regeltjes. Wat dat betreft werk ik als een kunstenaar : ik gooi alles overboord en vertrek van mijn visie."

■ **Inspiratiebron ?**

"Elk ontwerp ontstaat uit een analyse, een visie. Ik vind het leuk om mensen te observeren, om te zien hoe ze bepaalde objecten interpreteren of bekijken. Wat zijn meubels voor mensen ? Dat is de basisvraag waar ik telkens weer mee aan de slag ga."

■ **Grootste talent ?**

"Ik denk dat ik mensen kan verrassen omdat ik een heel ander uitgangspunt heb dan de meeste ontwerpers. Ik hoop dat ik iets nieuws kan creëren dat mensen aanzet tot denken."

■ **Droomontwerp ?**

"Het lijkt me leuk om alles rondom mij eens te analyseren en naar mijn eigen hand te zetten. Gaande van mijn levensomgeving, over een lepel tot mijn kleding. Met een leeg blad beginnen en alles van voren af aan ontwerpen, dat is de ultieme uitdaging."

Stijn Ruys op zijn tafel met drie poten. "Ik hoop dat mijn zoon dit later normaal zal vinden."